

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ และไม่เข้าร่วม

โครงการเกษตรรายได้การนิเทศ เนบที่ตั้งบ้านเรือนของนักเรียน ประเภทอาชีพของผู้ปกครอง
นักเรียน

2. แหล่งข่าวสารและการแนะนำ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัว ได้แก่ ความรู้ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม ผลลัพธ์อีกทางการเรียน ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง กิจกรรมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศ ข่าวสารและการแนะนำอาชีพเกษตรกรรม ในชุมชน เนบที่อยู่อาศัย ค่าเช่าที่ดินต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชนกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในชุมชนของนักเรียนพัฒนาศึกษาขั้นปีที่ 3

4. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3

5. สมการที่ดีในการพยากรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 3

6. การเปรียบเทียบการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการและไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศ นักเรียนที่มีเนบที่ตั้งบ้านเรือนแยกต่างกัน และนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน

ตาราง 2 แสดงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความดีและร้อยละของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการและเข้าร่วมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศ

คัวแปร	ความดี	ร้อยละ
โครงการเกษตรรายได้ การนิเทศ	นักเรียนที่เข้าร่วม นักเรียนที่ไม่เข้าร่วม	89 196
	รวม	285
		100

จากตาราง 2 พบร้า จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบงบสั่น จำนวน 285 คน เป็นนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 และเป็นนักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8

ตาราง 3 แสดงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความถี่และร้อยละของเขตทัศนบ้านเรือน

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
เขตทัศนบ้านเรือน	เขตเทศบาล	61
	เขตสุขาภิบาล	52
	นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล	172
	รวม	285
		100

จากตาราง 3 พบว่า จำนวนนักเรียนเข้มร้อยศึกษาปีที่ 3 ที่ตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบทั้งสิ้น จำนวน 285 คน มีเขตทัศนบ้านเรือนในเขตเทศบาล จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 มีเขตทัศนบ้านเรือนในเขตสุขาภิบาล จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และมีเขตทัศนบ้านเรือน นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4

ตาราง 4 แสดงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความตื้นและร้อยละของประเภทอาชีพของผู้ประกอบ
นักเรียน

ตัวแปร	ความตื้น	ร้อยละ
ประเทกอาชีพของผู้ประกอบ	ค้าขาย	63
ผู้ประกอบ	รับราชการ	50
	เกษตรกรรม	89
	รับจ้าง	77
	ธุรกิจสหกิจ	6
รวม		285
		100

จากตาราง 4 พบว่า จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ศึกษาปีที่ 3 ที่ตอบแบบสอบถามและ
แบบทดสอบสั้น จำนวน 285 คน ผู้ประกอบประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 63 คน คิดเป็น
ร้อยละ 22.1 ประกอบอาชีพรับราชการจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 77 คน คิดเป็น
ร้อยละ 27.0 ประกอบอาชีพธุรกิจสหกิจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแหล่งข่าวสารและการแนะนำ เกี่ยวกับ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

แหล่งข่าวสารและการแนะนำ	$\bar{X}$	S.D
วิทยุ	2.77	1.13
โทรทัศน์	4.17	1.04
ครุয์แนะนำ	2.68	1.02
วารสารทางการเกษตร	2.09	.96
เอกสารเผยแพร่ของทางราชการ	1.96	1.01
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1.71	.87
ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือผู้เกี่ยวข้อง	2.19	1.09

จากตาราง 5 พนวจ ค่าเฉลี่ย แหล่งข่าวสารและการแนะนำ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน เรียงตามลำดับ จากค่าสูงสุดได้ดังนี้ โทรทัศน์เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 วิทยุเท่ากับ 2.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.13 ครุย์แนะนำเท่ากับ 2.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือผู้เกี่ยวข้องเท่ากับ 2.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09 วารสารทางการเกษตรเท่ากับ 2.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .96 เอกสารเผยแพร่ของทางราชการเท่ากับ 1.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 เจ้าหน้าที่ของรัฐเท่ากับ 1.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .87

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน
นักเรียนศึกษาชั้นมีที่ 3 ในจังหวัดพังงา

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลในครองเป็นไปด้วยความสะดวก และความเข้าใจตรงกัน
ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ และหัวอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- Y แทน การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน
- X₁ แทน ความรู้ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม
- X₂ แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- X₃ แทน ฐานะทางค้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- X₄ แทน อาชีพของผู้ปกครอง
- X₅ แทน กิจกรรมโครงการเกษตรภายในประเทศ
- X₆ แทน ข่าวสารและการแนะแนวอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน
- X₇ แทน เขตที่อยู่อาศัย
- X₈ แทน ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน
- r แทน ค่าสัมฤทธิ์สหสัมพันธ์
- R แทน ค่าสัมฤทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (Multiple Correlation)
- R² แทน ประสิทธิภาพของตัวพยากรณ์ในการพยากรณ์ (Coefficient of Determinations)
- b แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนติด
- แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียนในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Beta-Weight)
- S.E. แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
- F แทน อัตราส่วนเอกพ ทดสอบความมั่นยืนสำคัญของ R
- X แทน คะแนนเฉลี่ย
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- * แทน มีแสดงถูกทางสถิติระดับ .01 ($p < .01$)

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p < .001$)

*** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ($p = .000$)

เกณฑ์การตอบและการให้น้ำหนักในแบบสອบถามเกี่ยวกับปัจจัยในเดลับปัจจัย และ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

ลักษณะของแบบสອบถามที่สร้างขึ้นพัฒนามาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีลักษณะความลักษณะ 5 ระดับ สร้างขึ้นตามแบบลิคิร์ต (Likert) ซึ่งแต่ระดับมีความหมาย และเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (McIver and Carmines, 1981 : 23)

<u>คำศوب</u>	<u>น้ำหนักคะแนน</u>		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การตอบและการให้น้ำหนักคะแนนในแบบสອบถามเกี่ยวกับการรับข่าวสาร และการแนะนำอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน, แบบทดสอบ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม และแบบทดสอบ ความรู้ ด้านอาชีพเกษตรกรรม การให้คะแนนให้ตามน้ำหนัก ของคำศوبตามหลักของเบลท์ (Best, 1981 : 182)

แบบสອบถามเกี่ยวกับการรับข่าวสาร และการแนะนำอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ

<u>คำศوب</u>	<u>น้ำหนักคะแนน</u>		
มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	1	คะแนน
ปานกลาง	ให้	1	คะแนน
น้อย	ให้	1	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

แบบสือถาม ทักษะ และประสมการต้านอาชีพเกษตรกรรม แบ่งคะแนน
ออกเป็น 2 ระดับ

<u>ค่าตอบ</u>	<u>น้ำหนักคะแนน</u>		
เคยปฏิบัติ 1-2 ครั้ง	ให้	1	คะแนน
เคยปฏิบัติ 3 ครั้งขึ้นไป	ให้	2	คะแนน
แบบสือถาม ความรู้ ค้านอาชีพเกษตรกรรม แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ระดับ			

<u>ค่าตอบ</u>	<u>น้ำหนักคะแนน</u>		
เลือกคำตอบที่ถูกต้องมากที่สุด	ให้	1	คะแนน
เลือกคำตอบที่ไม่ถูกต้อง	ให้	0	คะแนน

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าเฉลี่ยของผู้เกณฑ์ (y) และตัวแปรภาระ (x) ทุกค่า

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D.
Y	283	3.12	.69
X1	284	19.29	5.50
X2	285	3.18	2.65
X3	260	6691.79	6767.37
X4	284	2.78	.82
X5	284	3.72	.65
X6	283	2.51	.55
X7	284	3.68	.71
X8	284	3.58	.60

จากตาราง ๖ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พาว่า

1. ค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ (Y) ซึ่งหมายถึงการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ของนักเรียนพัฒนาศึกษาชั้นปีที่ ๓ เท่ากับ ๓.๑๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๖๙ โดยเฉลี่ย การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน เมื่อเทียบกับค่าของคะแนนที่กำหนดแล้วอยู่ในระดับสูง คือ อยู่ในระดับเห็นด้วย

2. ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ต่าง ๆ

2.๑ ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ ความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพด้านอาชีพเกษตรกรรม (X1) เท่ากับ ๑๙.๒๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๕.๕๐ โดยเฉลี่ยนักเรียนพัฒนาศึกษาชั้นปีที่ ๓ มีคะแนน ความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพด้านอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ๑๙ คะแนน

2.๒ ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ ผลลัพธ์ทางการเรียน (X2) เท่ากับ ๓.๑๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๖๕ โดยเฉลี่ย นักเรียนพัฒนาศึกษาชั้นปีที่ ๓ มีผลลัพธ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี คือ มีเกรด ๓.๑๘

2.๓ ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X3) เท่ากับ ๖๖๙๑.๗๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๖๗๖๗.๓๗ โดยเฉลี่ย ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนักเรียนพัฒนาศึกษาชั้นปีที่ ๓ มีจำนวนเงินที่ได้รับในเดือนละเดือน ๖,๖๙๒ บาท

2.๔ ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ อาชีพของผู้ปกครอง (X4) เท่ากับ ๒.๗๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๘๒ เมื่อเทียบกับค่าของคะแนนผลลัพธ์ในระดับปานกลาง คือ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

2.๕ ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ กิจกรรมโครงการเกษตรภายในให้การนิเทศ (X5) เท่ากับ ๓.๗๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .๖๖ เมื่อเทียบกับค่าของคะแนนผลลัพธ์ในระดับสูงคือ อยู่ในระดับเห็นด้วย

2.๖ ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ ข่าวสารและการแนะนำอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X6) เท่ากับ ๒.๕๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๕๕ เมื่อเทียบกับค่าของคะแนนผลลัพธ์ในระดับปานกลาง

2.๗ ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ เขตท่องเที่ยวอาศัย (X7) เท่ากับ ๓.๖๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๗๑ เมื่อเทียบกับค่าของคะแนนผลลัพธ์ในระดับสูง คือ อยู่ในระดับเห็นด้วย

2.8 ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ($\bar{x}_8$) เท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 เมื่อเทียบกับค่าของคะแนนเฉลี่ยวัยในระดับเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง กิจกรรมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศ ข่าวสารและการแนะนำอาชีพเกษตรกรรม ในชุมชน เนบที่อยู่อาศัย ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในชุมชน ได้ผลดังรายละเอียดในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบต้น (ตัวพยากรณ์) และตัวกับการเลือก ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของ นักเรียน (ตัวเกณฑ์)
ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม (X ₁)	.1818 *
ผลลัพธ์จากการเรียน (X ₂)	.0651
ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X ₃)	.0342
อาชีพของผู้ปกครอง (X ₄)	.5618 **
กิจกรรมโครงการเกษตรภายในให้การนิเทศ (X ₅)	.4754 **
ข่าวสารและการแนะแนวอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X ₆)	.2188 **
เบตที่อยู่อาศัย (X ₇)	.3741 **
ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X ₈)	.5655 **

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p < .001$)

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม (X₁) กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y) ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลลัพธ์จากการเรียน (X₂) กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y) ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X₃) กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y) ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. อาชีพของผู้ปกครอง (X4) กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y)
ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
5. กิจกรรมโครงการเกษตรภายในตัวบท (X5) กับการเลือกประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมในชุมชน (Y) ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
6. ข่าวสารและการแนะแนวอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X6) กับการเลือกประกอบ
อาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y) ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
7. เนื้อที่อยู่อาศัย (X7) กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y) ของ
นักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
8. ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X8) กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรม
ในชุมชน (Y) ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ การทดสอบพหุคูณ โดยใช้วิธีการทดสอบพหุคูณแบบขั้นตอน
(Stepwise) เพื่อหาตัวพยากรณ์ที่ส่งผลในการเลือกประกอบอาชีพเกษตร ในชุมชนของนักเรียน
คังหาร่าง 8

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคoeff เมื่อตัวยากร์ X4, X5 และ X8 เข้าสู่
สมการ

การวิเคราะห์ความแปรปรวน

		df	Sum of Squares	Mean Squares
R = .72767	Regression	3	66.72959	22.24320
R ² = .52950	Residual	253	59.29425	.23436
Adj.R = .52392	F =		94.90851	p = .000
S.E. = .48411				

ตัวแปรที่อยู่ในสมการ	ตัวแปรที่ไม่อยู่ในสมการ							
	ตัวแปร	b	S.E.	B	F	P>F	ตัวแปร Partial	F P>F
X4	.353336	.039132	.405915	9.029	.0000	X7 .045630	.725	.4691
X5	.265383	.051281	.242151	5.175	.0000	X3 .007809	.124	.9014
X8	.411179	.054751	.356575	7.510	.0000	X2 .002932	-.047	.9629
(ค่าคงที่)	-.325135	.221213		-1.470	.1429	X6 .043290	-.688	.4922
						X1 .006153	0.098	.9223

จากตาราง 8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคoeff (R) เท่ากับ .72767 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p = .000 ค่าประสิทธิภาพของตัวยากร์ ในการพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .52950 หมายความว่า ตัวยากร์ อาศัยพองผู้ประกอบ (x4) กิจกรรมโครงสร้างเกษตรรายได้ การนิเทศ (x5) ค่าพัฒนาต่ออาชีพเกษตรกรรมในชนบท (x8) ได้ร่วมกันพยากรณ์ โดยทั้ง 3 ตัวยากร์

มีความแปรปรวนร่วมกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนผู้เรียนศึกษาชั้นปีที่ 3 (Y) สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 52.95 ของความแปรปรวนของการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนผู้เรียนศึกษาชั้นปีที่ 3 (Y)

เมื่อตรวจสอบตัวพยากรณ์ที่ไม่อยู่ในสมการซึ่งไม่ถูกเลือกเข้าสู่สมการแล้ว จะเห็นว่า เนทที่อยู่อาศัย (X7) ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X3) ผลลัพธ์ทางการเรียน (X2) ข่าวสารและการแนะแนวอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X6) ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม (X1) ไม่มีผลสำคัญต่อตัวพยากรณ์ที่จะเข้าสู่สมการได้ ฉะนั้นตัวพยากรณ์ที่ถูกตัดสูตรในการพยากรณ์ตัวเกณฑ์ (Y) เพียง 3 ตัวเท่านั้น คือ X4, X5 และ X8 โดยที่แต่ละตัวมีความสำคัญต่อการพยากรณ์ ตามลำดับ หมายความว่า X4, X5 และ X8 คือตัวพยากรณ์ที่เป็นปัจจัยที่มีผลร่วมกันต่อตัวเกณฑ์ (Y)

สมการสำหรับพยากรณ์ในรูปแบบแนวตืบ

จากผลการวิเคราะห์ในตาราง 7 สิ่งที่จะนำมาใช้ในการสร้างสมการ 3 ตัว คือ ตัวแปร X4, X5 และ X8

1. ค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ที่อยู่ในรูปของค่าคงตัวคือ "b" โดย $b_4 = .353336$ $b_5 = .265383$ และ $b_8 = .411179$

2. ค่า a คือค่าคงที่ โดย $a = -.325135$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบแนวตืบคือ

$$Y = -.325135 + .353336(X4) + .265383(X5) + .411179(X8)$$

การพิจารณาสมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 กิจกรรมโครงการเกษตรภายในการนิเทศเบคท์อยู่อาศัย อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ผลลัพธ์ทางการเรียน ข่าวสารและการแนะแนวด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ความรู้ ทักษะ และ

ประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม มีความล้มเหลวในการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

จากตาราง 7 ที่แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัว (X) กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y) พบว่าตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X8) มีค่าเท่ากับ .5655 อาชีพของผู้ปกครอง (X4) เท่ากับ .5618 กิจกรรมโครงการเกษตรภายในประเทศ (X5) เท่ากับ .4754 เบตที่อยู่อาศัย (X7) เท่ากับ .3741 ข่าวสารและการแนะแนวอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X6) เท่ากับ .2188 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีก 1 ตัวแปรคือ ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ด้านอาชีพเกษตรกรรมเท่ากับ .1818 ตามลำดับ ส่วนค่าเบอร์อิสระอื่น ๆ ได้แก่ ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X3) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X2) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรม (X8) อาชีพของผู้ปกครอง (X4) กิจกรรมโครงการเกษตรภายในประเทศ (X5) เบตที่อยู่อาศัย (X7) ข่าวสารและการแนะแนวอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X6) ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรในชุมชนของนักเรียน ส่วนฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X3) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นมปท 3

จากตาราง 8 ที่แสดงการทดสอบอยาคูด เมื่อตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดเข้าสู่สมการ ซึ่งได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง (X4) กิจกรรมโครงการเกษตรภายในประเทศ (X5) ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (X8) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .72767 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p = .000$ และประสิทธิภาพของตัวพยากรณ์ในการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .52950 แสดงว่า ตัวพยากรณ์ X4, X5 และ X8 มีอานาจในการพยากรณ์ร่วมกัน และมีตัวพยากรณ์ 3 ตัวเท่านั้นที่เป็นตัวร่วมกันพยากรณ์ที่ดีกว่าตัวอื่น ๆ หมายความว่า X4, X5 และ X8 สามารถร่วมกันเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน (Y) ได้ดังนั้น ในการนำไปใช้ในชั้นมัธยมศึกษา 8 ปัจจัย นั้นเมื่อ 3 ปัจจัย ที่มีผลร่วมกันต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรในชุมชนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นมปท 3 ในจังหวัดพังงา ซึ่งได้แก่ อาชีพของ

ผู้ปกครอง (x4) กิจกรรมโครงการเกษตรภายในการนิเทศ (x5) และค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่โครงการเกษตรภายในการนิเทศและนักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในการนิเทศ เลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแตกต่างกัน

ตาราง 9 การเปรียบเทียบการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการและไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในการนิเทศ

การเลือกประกอบอาชีพ เกษตรกรรมในชุมชน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
เข้าร่วมโครงการ	89	3.33	.60	3.45 **
ไม่เข้าร่วมโครงการ	194	3.03	.71	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 9 การเปรียบเทียบ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรในชุมชนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการ และไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ดังนี้สมมติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการยอมรับ สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่มีเบ็ดที่ตั้งบ้านเรือนแตกต่างกัน เลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแตกต่างกัน

ตาราง 10 การเปรียบเทียบการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่มีเบข์ทตง
บ้านเรือนแยกต่างกัน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.4044	.7022	1.4719
ภายในกลุ่ม	279	133.1040	.4771	
รวม	281	134.5085		

จากตาราง 10 การเปรียบเทียบการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่มีเบข์ทตงบ้านเรือนแยกต่างกัน พบว่า ไม่มีนัยสัตถะทางสถิติ ($p > 05$) แสดงว่า นักเรียนที่มีเบข์ทตงบ้านเรือนแยกต่างกัน เลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนไม่แตกต่างกัน ตั้งนั้นสมมติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการปฏิเสธ

สมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่ผู้ป่วยคงประจำบ้านแตกต่างกันเลือกประจำบ้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแยกต่างกัน

ตาราง 11 การเปรียบเทียบการเลือกประจำบ้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่ผู้ป่วยคงประจำบ้านอาชีพแตกต่างกัน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	.5391	.1348	.2783
ภายในกลุ่ม	278	134.6028	.4842	
รวม	282	135.1419		

จากตาราง 11 การเปรียบเทียบการเลือกประจำบ้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่ผู้ป่วยคงประจำบ้านอาชีพแตกต่างกัน พบว่า ไม่มีอิทธิพลทางสถิติ ($p > .05$) แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ป่วยคงประจำบ้านอาชีพแตกต่างกัน เลือกประจำบ้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการปฏิเสธ